YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2008 *

Asiassa C-38/07 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 29.1.2007,

**Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV**, edustajanaan advocaat H. de Bie,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehenään X. Lewis, avustajanaan advocaat F. Tuytschaever, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris ja C. Toader (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.5.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.9.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (jäljempänä H & S) vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods vastaan komissio, 30.11.2006 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen nostaman kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan 17.6.2004 tehty komission päätös REM 19/2002 (jäljempänä riidanalainen päätös), jossa todettiin, ettei tuontitullien peruuttaminen käsiteltävänä olleessa tapauksessa ollut perusteltua.

**Asiaa koskevat oikeussäännöt**

*Riisipaperin tariffiluokittelua koskeva säännöstö*

2 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) otettiin käyttöön kattava nimikkeistö niitä tavaroita varten, joita tuodaan Euroopan yhteisöön tai viedään Euroopan yhteisöstä (jäljempänä yhdistetty nimikkeistö). Tämä nimikkeistö sisältyy kyseisen asetuksen liitteeseen I.

3 Yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 13.8.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1624/97 (EYVL L 224, s. 16), alanimikkeet 1901 90 99 ja 1905 90 20 voivat tulla sovellettaviksi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

4 Yhdistetyn nimikkeistön nimikkeiden 1901 ja 1905 sekä vastaavien alanimikkeiden suomenkielisessä toisinnossa mainitaan seuraavaa:

| | |
|---|---|
| ”1901 | Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota – –; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota – –: |
| – – | |
| 1901 90 99 | – – – muut: |

| | |
|---|---|
| – – | |
| 1905 | Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet: |
| – – | |
| 1905 90 | – muut: |
| – – | |
| 1905 90 20 | – – ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet.” |

5 Yhdistetyn nimikkeistön hollanninkielisessä toisinnossa kuvaillaan nimike 1905 ja vastaavat alanimikkeet seuraavalla tavalla:

| | |
|---|---|
| ”1905 | Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel: |
| – – | |
| 1905 90 | – andere: |
| – – | |
| 1905 90 20 | – – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.” |

6 Varmistaakseen yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen yhteisössä Euroopan yhteisöjen komissio voi asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohdan nojalla antaa asetuksia tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön.

7 Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 27.6.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1196/97 (EYVL L 170, s. 13; jäljempänä luokitteluasetus) liitteen mukaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 kuuluvat ”elintarvikevalmisteet kuivina, läpinäkyvinä, erikokoisina levyinä, jotka on valmistettu riisijauhoista, suolasta ja vedestä”. Kyseisessä liitteessä on myös täsmennetty, että ”levyt upotetaan veteen, – – jonka jälkeen niitä tavallisesti käytetään ’kääreinä’ kevätrullissa ja niiden kaltaisissa tuotteissa”.

*Tuontitullien peruuttamista koskeva säännöstö*

8 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi), 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 243 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhteydessä annetuista säännöksistä muuta johdu, henkilö voi 64 artiklan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin nimetä itselleen edustajan suorittamaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja menettelyjä tulliviranomaisessa.

2. Edustus voi olla:

– suora, jolloin edustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai

– välillinen, jolloin edustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

– –”

9 Tullikoodeksin 239 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuonti- tai vientitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa muissa kuin 236, 237 ja 238 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa, jotka:

– määritetään komiteamenettelyä noudattaen,

– johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin. Tilanteet, joissa tätä säännöstä voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään komiteamenettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja.

2. Tullit on palautettava tai peruutettava 1 kohdassa tarkoitetuista syistä hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle – –”

**Riidan perustana olevat tosiseikat, sellaisina kuin ne ilmenevät valituksenalaisesta tuomiosta**

10 H & S, jonka kotipaikka on Alankomaissa, tuo riisipaperia Vietnamista. Tässä tarkoituksessa se on hankkinut palveluja tulliasioitsijalta eli Switch Customs Brokers BV:ltä, jonka se on nimennyt tullikoodeksin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi suoraksi edustajakseen.

11 H & S ilmoitti tuomansa riisipaperin yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99 kuuluvaksi tavaraksi. Alankomaiden tulliviranomainen (jäljempänä tulliviranomainen) ilmoitti valittajalle 21.3.1996 päivätyllä kirjeellään, että kyseessä oleva riisipaperi on luokiteltava mainittuun alanimikkeeseen.

12 Komissio antoi 27.6.1997 luokitteluasetuksen, joka julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 28.6.1997 ja tuli voimaan 19.7.1997.

13 Luokitteluasetuksen voimassaolosta huolimatta H & S toi riisipaperia edelleen yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99 kuuluvana tavarana ja tulliviranomainen hyväksyi tällaisen luokittelun vielä 29 ilmoituksen osalta kuuden kuukauden aikana (tarkastettuaan asiakirjat ja yhdessä tapauksessa suoritettuaan fyysisen tarkastuksen). Viimeksi mainittu ilmoitti kuitenkin 16.3.1998 valittajalle, että

kyseisiä tavaroita ei voida luokitella yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 99 vaan ne on luokiteltava kyseisen nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20. Myöhemmin samana päivänä tulliviranomainen kuitenkin vahvisti ilmoituksen, jossa riisipaperi oli luokiteltu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99. Valittaja toi riisipaperia 17.3.1998 lähtien yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 luokiteltuna tavarana.

14 Tulliviranomainen ilmoitti 22.11.2000 päivätyllä kirjeellään H & S:lle, että yhteensä 645 399,50 Alankomaiden guldenin (NLG) (292 869,52 euron) suuruinen määrä tuontitulleja on kirjattava tileihin jälkikäteen ajalta 13.11.1997–31.12.1998 sillä perusteella, että kyseinen yhtiö oli mainittuna ajanjaksona luokitellut kyseessä olevat tavarat virheellisesti, koska luokitteluasetuksen mukainen alanimike oli yhdistetyn nimikkeistön alanimike 1905 90 20. Muutosten jälkeen kyseinen summa vahvistettiin lopulta 636 518,40 NLG:ksi ja se vastasi ajalla 25.11.1997–2.2.1998 tehtyjä ilmoituksia, joissa luokitukseksi oli virheellisesti ilmoitettu yhdistetyn nimikkeistön alanimike 1901 90 99.

15 H & S:n tekemän kyseisten tullien peruuttamista koskevan hakemuksen johdosta Alankomaiden kuningaskunta pyysi 13.9.2002 komissiota tekemään päätöksen tullikoodeksin 239 artiklan nojalla siitä, onko kyseisen yhtiön tuontitullien peruuttaminen perusteltua.

16 Komissio teki 17.6.2004 riidanalaisen päätöksen. Komissio totesi päätöksessään, että kyseessä oli tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu erityistilanne. Se katsoi kuitenkin, että H & S oli syyllistynyt ilmeiseen laiminlyöntiin, koska tämä ei ollut ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin selvittääkseen tulliviranomaisen sen käytännön paikkansapitävyyttä, joka oli ilmeisessä ristiriidassa luokitteluasetuksen kanssa, vaikka H & S oli kokenut toimija ja vaikka mainitulla asetuksella lainsäädännöstä oli poistettu monitahoisuus, joka siinä aiemmin oli voinut olla.

**Asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio**

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.9.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä H & S nosti sellaisen kanteen riidanalaisesta päätöksestä, jossa vaadittiin yhtäältä kyseisen päätöksen kumoamista siltä osin kuin siinä todettiin, ettei tuontitullien peruuttamista koskeva hakemus ollut perusteltu, ja toisaalta komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Viimeksi mainittu vaati puolestaan kanteen hylkäämistä ja kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 H & S vetosi kanteensa tueksi kolmeen riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevaan kanneperusteeseen, jotka koskivat ensimmäiseksi tullikoodeksin 239 artiklan rikkomista, tosiseikkojen virheellistä arviointia ja kyseisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta, toiseksi hyvän hallinnon periaatteen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja kolmanneksi suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi H & S:n nostaman kanteen valituksenalaisella tuomiolla.

20 Ensimmäisessä kanneperusteessaan H & S vetosi muun muassa säännöstön monitahoisuuteen siitä syystä, että päinvastoin kuin muissa kieliversioissa, yhdistetyn nimikkeistön hollanninkielisessä toisinnossa ei nimenomaisesti viitattu ”kuivattuihin jauhotaikinasta valmistettuihin levyihin”, joten kyseinen yhtiö saattoi vilpittömässä mielessä olettaa, että riisipaperi kuului yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1901 90 99, jollaista luokittelua tulliviranomainen oli aiemmin suositellut kyseisen tavaran osalta. Lisäksi luokitteluasetus oli yhdistetyn nimikkeistön hollanninkielisen toisinnon vastainen, eikä siihen siten voitu vedota valittajaa vastaan.

21 H & S väitti myös, että se ei ollut kokenut maahantuoja ja että se ei voi olla vastuussa tulliasioitsijansa ammatillisesta kokemuksesta. Tältä osin se väitti, että viimeksi mainitun, joka ei ollut huomannut luokitteluasetuksen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, mahdollista laiminlyöntiä ei voida ottaa huomioon arvioitaessa ilmeistä laiminlyöntiä sen puolelta.

22 Sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa aluksi täsmentänyt, että riita-asia koskee yksinomaan sitä, onko komissio voinut pätevästi todeta H & S:n oman ilmeisen laiminlyönnin, se muistutti tältä osin saman tuomion seuraavassa kohdassa, että asiassa C-48/98, Söhl ja Söhlke, 11.11.1999 annetusta tuomiosta (Kok. 1999, s. I-7877, 56 kohta) johtuvan oikeuskäytännön mukaan ilmeisen laiminlyönnin arvioimiseksi on otettava huomioon etenkin niiden säännösten monitahoisuus, joiden noudattamatta jättäminen on johtanut tullivelan syntymiseen, sekä toimijan kokemus alalta ja hänen huolellisuutensa.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa tämän jälkeen, että luokitteluasetuksen julkaisemisella lainsäädännöstä poistettiin mahdollinen monitahoisuus, joka johtui siitä, että yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1905 90 20 hollanninkielisen toisinnon sanamuodosta puuttui tietyt ilmaisut. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi mainitun tuomion 70 kohdassa, että H & S vastaa tulliasioitsijan mahdollista laiminlyöntiä koskevista seikoista mukaan luettuna tämän ammatillinen kokemus. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti saman tuomion 75 kohdassa, että silloin, kun toimija on epävarma siitä, kuinka sellaisia säännöksiä on tarkkaan ottaen sovellettava, joiden noudattamatta jättäminen voi johtaa tullivelan syntymiseen, sen on pyydettävä lisätietoja ja hankittava kaikki mahdollinen selvitys, jottei se riko kyseisiä säännöksiä.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa, että H & S ja sen tulliasioitsija eivät osoittaneet tullikoodeksin

239 artiklassa edellytettyä huolellisuutta, koska ne eivät ottaneet tulliviranomaiselta selvää niistä perusteista, miksi tulliviranomaisen luokittelukäytännön ja luokitteluasetuksen säännösten välillä oli ristiriita.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen valituksenalaisen tuomion 96 kohdassa, että H & S ei ollut osoittanut sitä, että komissio on rikkonut tullikoodeksin 239 artiklaa, eikä sitä, että komissio on arvioinut tosiseikat virheellisesti, eikä myöskään riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta, minkä johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen.

26 Toisessa kanneperusteessaan H & S moitti komissiota erityisesti siitä, että se oli soveltanut liian tiukkaa linjaa loukkaamalla hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei ollut ottanut huomioon tulliviranomaisen tekemiä virheitä, kun se arvioi maahantuojan huolellisuutta.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tältä osin valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa, että tulliviranomaisen laiminlyönti oli jo otettu huomioon erityistilanteen olemassaoloa arvioitaessa, mutta että se ei kuitenkaan voinut vapauttaa kantajaa oman laiminlyöntinsä seuraamuksista.

28 Kolmannesta kanneperusteesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, että tuontitullien peruuttamisen epääminen ei loukkaa suhteellisuusperiaatetta, koska tullikoodeksin 239 artiklan soveltamisen edellytykset eivät täyty.

**Valitus**

29 H & S vaatii valituksellaan valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen kumoamista sekä komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

30 Komissio vaatii puolestaan valituksen hylkäämistä perusteettomana sekä H & S:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 H & S vetoaa valituksensa tueksi lähtökohtaisesti yhteen ainoaan valitusperusteeseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut tullikoodeksin 239 artiklaa sen edellytyksen arvioinnissa, joka koskee toimijan ilmeisen laiminlyönnin puuttumista. Tämä valitusperuste jakaantuu kolmeen osaan, jotka vastaavat niitä tekijöitä, jotka on oikeuskäytännössä otettu huomioon tällaisen arvioinnin yhteydessä, eli säännöstön monitahoisuutta, ammatillista kokemusta ja maahantuojan huolellisuutta.

32 Komissio katsoo puolestaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut oikein tullikoodeksin 239 artiklaa. Vaikka komissio täsmentää, että se ei aio esittää oikeudenkäyntiväitettä, se toteaa lisäksi, että H & S toistaa välillä kirjaimellisesti ne argumentit, joihin se vetosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

*Tutkittavaksi ottaminen*

33 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja sen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan,

että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (asia C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomio 3.3.2005, Kok. 2005, s. I-1751, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, ei täytä kyseisissä määräyksissä asetettua perusteluvelvollisuutta (ks. vastaavasti em. asia Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomion 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Jos valittaja kuitenkin riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän yhteisön oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tarkasteltuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Valitusmenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (em. asia Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomion 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että vaikka valittaja vetoaa väitteisiin, jotka on jo esitetty kumoamiskanteen tueksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, se kuitenkin riitauttaa viimeksi mainitun antaman tulkinnan edellytyksistä, joiden on täytyttävä, jotta tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu edellytys maahantuojan ilmeisen laiminlyönnin puuttumisesta täyttyisi.

37 Näin ollen on syytä tutkia nyt käsiteltävänä oleva valitus.

*Ensimmäinen osa, joka koskee säännöstön monitahoisuutta*

Asianosaisten lausumat

38 H & S:n mukaan riisipaperin luokittelua yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 ei ole vielä vahvistettu, minkä osoittaa se, että Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön, joka on rekisteröity numerolla C-375/07. Tämä tukee valittajan näkemystä siitä, että kyseessä on monitahoinen lainsäädäntö etenkin sen johdosta, että yhdistetyn nimikkeistön hollanninkielinen toisinto on laadittu puutteellisesti ja että tulliviranomainen itsepintaisesti hyväksyi väitetysti virheellisen luokittelun. Valittaja katsoo lisäksi poiketen siitä, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että luokitteluasetuksella ei voida poistaa kyseisten tavaroiden luokittelun epäselvyyttä, koska kyseisellä asetuksella toteutettu luokitus on ristiriidassa sekä yhdistetyn nimikkeistön että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-12/94, Uelzena Milchwerke, 11.8.1995 antamasta tuomiosta (Kok. 1995, s. I-2397) johtuvan oikeuskäytännön kanssa.

39 Komission mukaan sovellettava lainsäädäntö ei ole monitahoinen ja luokitteluasetus, jonka soveltamisesta nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, on joka tapauksessa selventänyt voimassa olevia sääntöjä. H & S:n väitteet kohdistuvat itse asiassa kysymykseen riisipaperin luokittelun monitahoisuudesta. Tällainen väite ei kuitenkaan koske tuontitullien peruuttamista koskevaa menettelyä vaan itse asiassa tullivelkaa eli kannetta, jonka H & S nosti kansallisessa tuomioistuimessa tulliviranomaisen tekemästä kyseisen tavaran luokittelusta yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

40 On muistutettava, että sen arvioimiseksi, onko kyseessä tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu ilmeinen laiminlyönti, on otettava huomioon muun muassa niiden

säännösten monitahoisuus, joiden noudattamatta jättäminen on johtanut tullivelan syntymiseen, sekä toimijan kokemus alalta ja hänen huolellisuutensa (asia C-443/05 P, Common Market Fertilizers v. komissio, tuomio 13.9.2007, Kok. 2007, s. I-7209, 174 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Se, että on ollut välttämätöntä antaa asetus, jossa lopullisesti vahvistetaan tariffinimike, johon tavara on luokiteltava, ottaen huomioon eri jäsenvaltioissa vallinneet erot tuotteiden tariffiluokittelussa, on tältä osin merkittävä osoitus ratkaistavan ongelman monitahoisuudesta (ks. asia C-250/91, Hewlett Packard France, tuomio 1.4.1993, Kok. 1993, s. I-1819, 23 kohta).

42 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin todettava, että H & S:n hakema tuontitullien peruuttaminen koskee nimenomaan luokitteluasetuksen voimaantulon jälkeistä tuontia. Vaikka tosin pitää paikkansa kyseisen tavaran luokituksen osalta, että yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1905 90 20 hollanninkielisen toisinnon sanamuoto on voinut olla epätäsmällisempi kuin muiden kieliversioiden, on kuitenkin niin, että luokitteluasetuksessa, joka on välittömästi sovellettava ja kaikilta osiltaan velvoittava, kuvataan täsmällisesti ja selkeästi tuotteet, jotka on luokiteltava kyseiseen alanimikkeeseen ja jotka vastaavat valittajan tuomia tuotteita (ks. vastaavasti asia C-375/07, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading, tuomio 20.11.2008, Kok. 2008, s. I-8689, 52 kohta).

43 Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa, että luokitteluasetuksen julkaisemisella lainsäädännöstä poistettiin mahdollinen monitahoisuus, joka johtui siitä, että yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 1905 ja tarkemmin sanottuna kyseisen nimikkeistön alanimikkeen 1905 90 20 hollanninkielisen toisinnon sanamuodosta puuttuivat tietyt ilmaisut.

44 Tätä toteamusta ei myöskään horjuta se, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-64/89, Deutsche Fernsprecher, 26.6.1990 antamansa tuomion (Kok. 1990, s. I-2535) 20 kohdassa katsonut, että nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaisessa tilanteessa, jossa toimija oli saanut kahteen kertaan vahvistuksen siitä, että tullikohtelun perusteena oleva virheellinen nimike oli oikea, tulliviranomaisen virheen toistuminen oli osoitus siitä, että ratkaistava ongelma oli luonteeltaan monitahoinen.

45 Mainitussa asiassa, kuten kyseisen tuomion 5 kohdassa on täsmennetty, kantaja oli nimittäin pyytänyt tullitoimipaikkaa tutkimaan uudelleen asiansa, koska se epäili saamansa tullittomuuden perusteltavuutta, ja oli saanut siis toimipaikan johtajalta vahvistuksen tullittomuudesta. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin kiistatonta, että H & S ei saanut tällaista vahvistusta sen jälkeen, kun se tiedusteli tulliviranomaiselta sen käytännöstä, joka oli ristiriidassa luokitteluasetuksen sisällön kanssa. H & S vain jatkoi sellaisten tulli-ilmoitusten tekemistä, jotka hyväksyttiin, kunnes tulliviranomainen huomasi tehneensä virheellisen luokittelun.

46 Edellä esitetystä seuraa – kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa totesi – että kyseessä olevan tariffisäännöstön hollanninkielinen toisinto, jota sovelletaan nyt käsiteltävänä oleviin tosiseikkoihin, ei ollut erityisen monitahoinen.

47 Näin ollen ensimmäinen osa on hylättävä.

*Toinen osa, joka koskee maahantuojan ammatillista kokemusta*

Asianosaisten lausumat

48 H & S väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi väärin, että sen osalta on otettava huomioon sen tulliasioitsijan ammatillinen kokemus. Se korostaa ensiksi, että se huolehtii vain tuotannosta ja kaupasta eikä se ole millään tavalla erikoistunut tuontiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta on toiseksi lainsäätäjän

tahdon vastainen, sillä yrityksen, jota edustaa suoraan asioitsija, tulleja ei täten peruuteta niin helposti kuin yhtiön, joka tekee tulli-ilmoituksensa itse.

49 Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi perustellusti, että maahantuojayritys vastaa tulliasioitsijan ammatillisesta kokemuksesta, koska suorassa edustuksessa tulliasioitsija tekee ilmoituksen maahantuojan nimissä ja lukuun. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi joka tapauksessa, että valittaja oli kokenut maahantuoja.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Maahantuojan sellaisen ammatillisen kokemuksen arvioimiseksi, joka otetaan huomioon tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitetussa ilmeisen laiminlyönnin puuttumista koskevassa edellytyksessä, on tutkittava, onko kyseessä sellainen taloudellinen toimija, jonka liiketoiminta muodostuu olennaisilta osiltaan tuonti- ja vientitoimista, ja onko hän jo hankkinut jonkin verran kokemusta näissä toimissa (em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 57 kohta ja em. asia Common Market Fertilizers v. komissio, tuomion 188 kohta).

51 Tullikoodeksin 5 artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin maahantuojan mahdollisuudesta nimetä itselleen edustaja. Tullilainsäädännössä säädettyjen toimien ja menettelyjen suorittamiseksi toimijan edustus voi näin olla joko suoraa, silloin kun edustaja toimii toimijan nimissä ja lukuun, tai välillistä, silloin kun edustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun (em. asia Common Market Fertilizers v. komissio, tuomion 184 kohta).

52 Yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt tältä osin, että toimija, joka käyttää tulliasioitsijaa – riippumatta siitä, onko kyse suorasta vai välillisestä edustuksesta – on joka tapauksessa tullivelan velallinen tulliviranomaisiin nähden eikä se voi vapautua vastuusta vetoamalla tulliasioitsijan tekemiin virheisiin (ks. em. asia Common Market Fertilizers v. komissio, tuomion 186 ja 187 kohta).

53 Samalla tavoin toimija, joka hankkii palveluja tulliasioitsijalta, ei voi vapautua tullien kantamisesta jälkitullauksin vetoamalla kokemattomuuteensa tullimuodollisuuksien alalla. Toimijat voisivat nimittäin tarvittaessa kiertää ammatillista kokemusta koskevan vaatimuksen ottamalla järjestelmällisesti avukseen tulliasiantuntijan ja täten juuri ne toimijat, jotka toteuttavat itse tullitoimenpiteensä, asetettaisiin tullikoodeksin 239 artiklassa säädetyssä menettelyssä epäedullisempaan asemaan, toisin kuin H & S väittää. Kuten valittaja valituskirjelmänsä 71 kohdassa myöntää, toimija, jolla on edustaja, hyötyy lisäksi kiistämättä tulliasioitsijansa ammatillisesta kokemuksesta.

54 Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, että siltä osin kuin asioitsija on toiminut maahantuojan nimissä ja lukuun, asioitsijan mahdollista laiminlyöntiä koskevat seikat, mukaan luettuna tämän ammatillinen kokemus, on otettava huomioon kyseisen maahantuojan laiminlyönnin arvioimiseksi.

55 Valittajan väitteestä, jolla pyritään kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa esittämä päätelmä, jonka mukaan valittajalla itsellään on kokemusta tuonnista, on muistutettava, että lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sellaisenaan kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen muutoksenhakuasteena harjoittaman valvonnan piiriin (ks. em. asia Biegi Nahrungsmittel et Commonfood v. komissio, tuomion 40 kohta).

56 Näin ollen mainittu väite on jätettävä tutkimatta.

57 Edellä esitetyn perusteella myös toinen osa on hylättävä.

*Kolmas osa, joka koskee maahantuojan huolellisuutta*

Asianosaisten lausumat

58 H & S väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti 239 artiklaa, kun se edellytti maahantuojalta, että sen huolellisuus ulottuu tulliviranomaisen tekemän tariffiluokittelun riitauttamiseen saakka. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseinen yhtiö ei kuitenkaan nähnyt perusteita menetellä näin, koska yhtäältä ”kypsentämättömien” tuotteiden luokittelu tariffialanimikkeeseen 1901 90 99 vaikutti yhdistetyn nimikkeistön mukaiselta ja toisaalta luokitteluasetus koskee vain ”kypsennettyjä” tuotteita. Valittaja katsoo lisäksi, että toimijoilta ei voida edellyttää, että ne saavat tietoonsa sovellettavien säännösten erikieliset toisinnot, jotka on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Valittaja toimi vaadittavalla huolellisuudella, kun se jatkoi tulli-ilmoitusten, jotka tulliviranomainen hyväksyi, tekemistä yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeellä 1901 90 99. Jos laiminlyönti on voinut tapahtua, se johtuisi sitä paitsi tulliasioitsijasta eikä sitä voisi lukea valittajan syyksi. H & S katsoo lopuksi, että vaikka sen voitaisiin osoittaa syyllistyneen laiminlyöntiin, sen laiminlyönti on hyvin pientä verrattuna mainitun viranomaisen laiminlyöntiin.

59 Komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellisia virheitä, kun se sovelsi toimijan huolellisuutta koskevaa edellytystä. Se muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan silloin, kun toimija on epävarma siitä, kuinka sellaisia säännöksiä on tarkkaan ottaen sovellettava, joiden noudattamatta jättäminen voi johtaa tullivelan syntymiseen, sen on pyydettävä lisätietoja ja hankittava kaikki mahdollinen

selvitys, jottei se riko kyseisiä säännöksiä. On kuitenkin kiistatonta, että H & S sekä sen tulliasioitsija eivät huomanneet luokitteluasetuksen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, mikä on jo sellaisenaan laiminlyönti. Sitä suuremmalla syyllä ne eivät voineet kysyä tulliviranomaiselta tariffinimikkeestä, jota niiden on käytettävä yhdistetyn nimikkeistön soveltamiseksi virheettömästi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Aluksi on muistutettava, että tuonti- tai vientitullien palauttaminen tai peruuttaminen, johon voidaan ryhtyä vain tiettyjen edellytysten täyttyessä ja nimenomaisesti säädetyissä tilanteissa, muodostaa poikkeuksen tavanomaiseen tuonti- ja vientimenettelyyn, joten säännöksiä, joissa säädetään tällaisesta palauttamisesta tai peruuttamisesta, on tulkittava suppeasti. Koska ”ilmeisen huolimattomuuden” puuttuminen on välttämätön edellytys, jotta tuonti- tai vientitullien palauttamista tai peruuttamista voidaan hakea, tästä seuraa, että tätä käsitettä on tulkittava siten, että palauttamis- tai peruuttamistapausten lukumäärä säilyy vähäisenä (em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 52 kohta).

61 Yhteisön säännökset, joita sovelletaan tullitariffin alalla, on välttämättä julkaistava Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Ne muodostavat julkaisemisestaan alkaen ainoan alaa koskevan positiivisen oikeuden, josta kaikkien katsotaan olevan tietoisia (ks. asia 161/88, Binder, tuomio 12.7.1989, Kok. 1989, s. 2415, 19 kohta).

62 Kuten nyt käsiteltävänä olevan tuomion 42 kohdassa todettiin, luokitteluasetuksessa, joka julkaistiin sääntöjenmukaisesti mainitussa Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, mukaan luettuna hollanninkielinen toisinto, ja joka näin ollen oli välittömästi

sovellettava ja kaikilta osiltaan velvoittava, kuvataan täsmällisesti ja selkeästi tavarat, jotka on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1905 90 20 ja jotka vastaavat H & S:n tuomia tuotteita.

63 Tämän johdosta valittaja ei voi väittää, että se on voinut vilpittömässä mielessä katsoa, että kyseinen asetus ei koske sen tuomia tuotteita, jotka tässä tapauksessa ovat kypsentämättömiä tuotteita.

64 Tulliviranomaisen tekemistä virheistä, jotka vahvistivat valittajan valinnan tuontitoimenpiteidensä alanimikkeeksi yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 1901 90 99, on todettava, että huolellinen toimija, joka on saanut tietää Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistusta luokitteluasetuksesta – kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa olevasta asetuksesta – ei voi tyytyä jatkamaan tavaroidensa tuontia tietyllä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeellä pelkästään sillä perusteella, että tulliviranomainen on hyväksynyt kyseisen luokittelun. Tällaisen laiminlyönnin hyväksyminen nimittäin rohkaisisi toimijoita hyötymään tulliviranomaisten virheistä.

65 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa perustellusti totesi, tulliviranomaisen tekemä virhe, joka otettiin nyt käsiteltävänä olevassa asiassa huomioon jo erityistilanteen olemassaolon arvioinnin yhteydessä, ei voi myöskään periaatteessa vapauttaa toimijaa oman laiminlyöntinsä seuraamuksista.

66 Joka tapauksessa on korostettava, että valittajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa toimija säilyttää mahdollisuuden riitauttaa tullivelan olemassaolo vetoamalla tarvittaessa luokitteluasetuksen lainvastaisuuteen, kuten H & S on tehnyt kansallisessa tuomioistuimessa, joka on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön edellä mainitussa asiassa Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading.

67 Kun otetaan huomioon se, mitä nyt käsiteltävänä olevan tuomion 52 kohdassa on muistutettu, H & S:n väitteet, joilla pyritään riitauttamaan mahdollisuus lukea tulliasioitsijan laiminlyönnit H & S:n syyksi, eivät voi menestyä.

68 Tästä seuraa, että kolmas osa on myös hylättävä.

69 Koska H & S:n valituksensa tueksi vetoaman yhden ainoan valitusperusteen kolme osaa on hylättävä, valitus kokonaisuudessaan on hylättävä.

**Oikeudenkäyntikulut**

70 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut H & S:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska H & S on hävinnyt asian, H & S on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset